

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN

İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞU

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ (MARKSİST-LENİNİST) YAYIN ORGANI

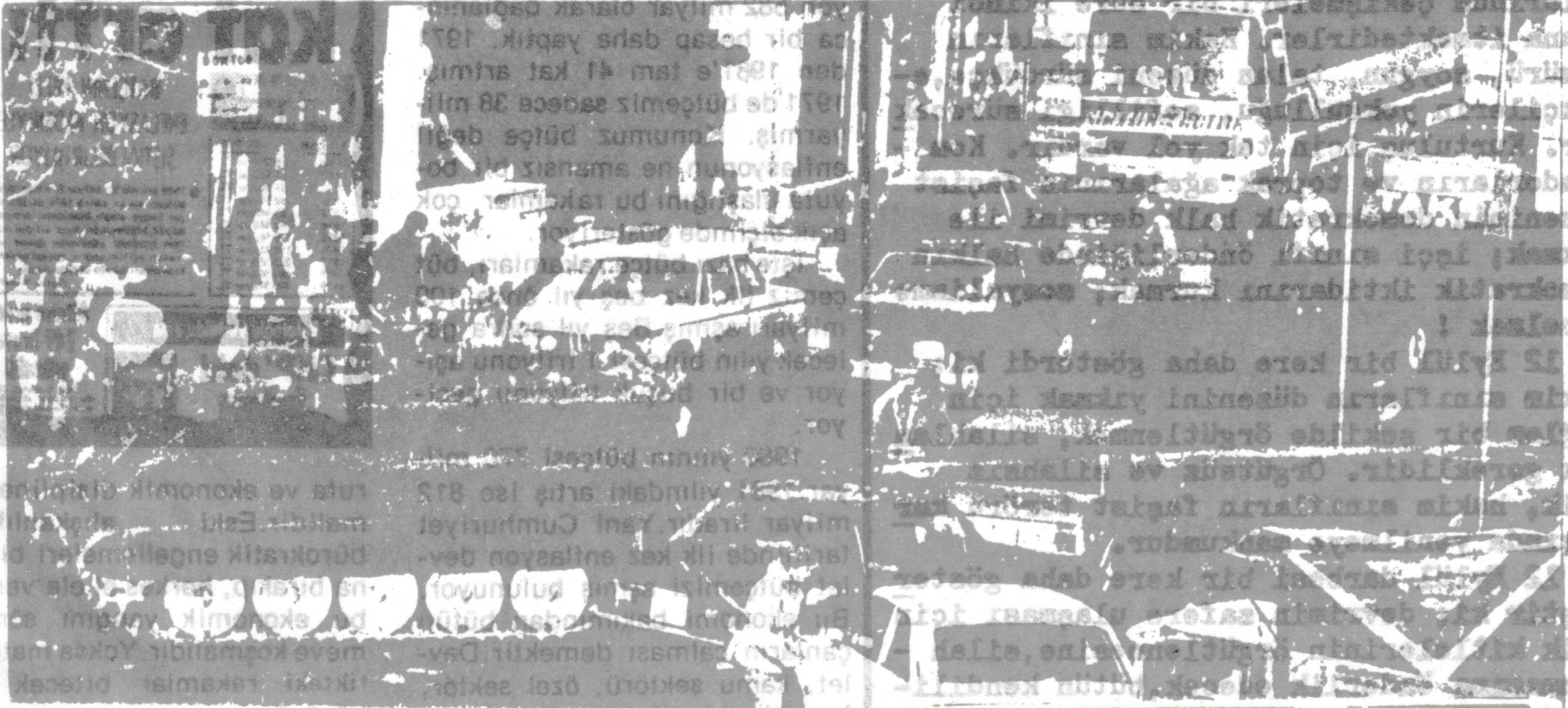
cunta, hakim sınıfların
soygun ve talan bütçesini açıkladı:

İşçiler, köylüler, çeşitli milliyetlerden halkımız ;

Faşist cuntanın kurduğu hükümetin Maliye Bakanı Kaya Erdem, Aralık ayı başında komprador patronların ve toprak ağalarının devletinin 1981 yılı bütçesini açıkladı. Yapılan açıklamaya göre hakim sınıfların 1981 yılındaki bütçesi 1 trilyon 581 milyar Türk Lirası olacak. Bu yıl bu rakama ulaşan bütçe, geçen 1980 yılı için 757 milyar TL idi. Bir yıl içinde artış 824 milyar TL dir. Yani hakim sınıfların devletinin bu yıl yapacağı harcamalar geçen yıl yaptığı harcamaların bir misli artmıştır.

Bu nasıl olmaktadır? Bu değirmenin suyu nerden geliyor? Önce bütçenin bunca şişkin olmasının temel sebebi TL nin sürekli değer kaybetmesi ; paranın satın alma gücünün sürekli düşmesidir. On yıl önce şehirlerde 75 kurus olan ekmek, bugün yarı yarıya küçülmüştür. Fiyatı 10-15 lira arasında değişmektedir. Hal-

kın en önemli ihtiyaç maddelerinin fiyatlarını her yıl ortalama bir misli artmaktadır. Bu durumda bütçenin bir yıl içinde bir misli artması, hakim sınıfların iktisadi çöküntülerini ifade etmekte; onların da paranın değer kaybetmeye devam edeceğinden yola çıktıklarını göstermektedir. Paranın satın alma gücünün sürekli düşmesi, hakim sınıfların piyasaya sürekli yeni karşılıksız para sürmesi ile karşılanmaktadır. İşte yeni bütçedeki "artışın" birinci kaynağı budur: Enflasyondur ! Hakim sınıflar bütçe artışının görünüşte olmayan, gerçek olan kısmını yine işçilerden, memurlardan ücretli hizmetlilerden, küçük üreticilerden, küçük esnaftan aldığı doğrudan vergiler; yine halkın sırtından çıkan tekel maddelerinden alınan dolaylı vergilerden çıkaracaklardır. Kaya Erdem açıklamasında 1981 yılı harcamalarının %86 sinin vergi gelirlerinden sağlanacağını açıklamıştır. Vergi gelirlerinin çok büyük bir kısmını ise işçilerden, memurlardan al-

Hakim sınıfların faşist terörüne karşı; sömürü, soygun, talan düzenini yakmak için
ÖRGÜTLENELİM ! SİLAHLANALIM !

nan ücret vergisi/oluşturmaktadır. Hakim sınıf lar yine har vurup harman savuracaklardır. A- cısını çekecek olan, her gün daha yoksullaşan emekçi halktır.

1981 yılı bütçesinde, bir yıl önceye oran- la en fazla artış gören bölümler içinde Milli Savunma Bakanlığı (%161) Emniyet Genel Müdürlüğü (%85) Jandarma Genel Komutanlığı (%131) başta gelmektedir. Bu bölüme ayrılan bütçe, tüm bütçenin hemen hemen dörtte birini oluş- turmaktadır. Emekçi halktan alınan vergiler, kurşun olup, işkence olup, zindan olup, hakim sınıflar tarafından halkı ezme için kullanı- lmaktadır.

Hakim sınıfların bütün bütçelerinde oldu- ğu gibi, bu bütçede sömürü, soygun, talan büt- çesidir. Bu bütçe bir avuç emperyalist uşak kompradörün, toprak ağasının, bir avuç kan e- mici asalağın ceplerini, göbeklerini biraz da ha şişirme bütçesidir. Halk için, emekçiler i- çin bu bütçenin getirdiği yararlı hiç bir şey yoktur. Kaya Erdem tarafından açıklanan, me- murlara yapılacak 1250-1500 TL. arasındaki zam; enflasyon karşısında, kızgın taşa düşen bir damla su gibidir. Bu para yeni vergiler ve zamlarla daha memurların eline geçmeden yok olup gidecektir. 1981 bütçesi, halktan ya- na olduğu palavraları atan faşist cuntanın gerçekte emperyalizmin ve onların ülkemizdeki uşaklarının cuntası olduğunu bir kere daha göstermiştir.

Halkımız;
Hakim sınıflar, bizden emdikleri kan- la gelişen sülükler, asalaklardır. Onla- rın zenginliği ve refahı; bizlerin yok- sulluğu, açlığı, perişanlığı üzerine ku- ruludur. Onlar kurdukları sömürü düzeni- ni sürdürebilmek için en küçük bir baş- kaldırıyı bile faşist şiddetle ezmeğe ça- lırmaktadırlar. Halkımızın mücadelesi on- ların düzenini tehdit eder boyutlara va- rınca 12 Eylülde olduğu gibi, faşist or- duyu doğrudan devreye sokmakta; kendi a- ralarında çekişmeleri bir süre ikinci plana itmektedirler. Hakim sınıfların sömürü, soygun, talan düzeni sürdükçe, e- mekçilerin yoksulluğu, sefilliği sürecektir. Kurtuluş için tek yol vardır. Kom- pradorların ve toprak ağalarının faşist düzeninin demokratik halk devrimi ile yıkmak; işçi sınıfı önderliğinde halkın demokratik iktidarını kurmak; sosyalizme yönelmek !

12 Eylül bir kere daha gösterdi ki; hakim sınıfların düzenini yıkmak için sağlam bir şekilde örgütlenmek, silahlan- mak gereklidir. Örgütsüz ve silahsız halk, hakim sınıfların faşist terörü kar- şısında yenilmeye mahkumdur.

12 Eylül darbesi bir kere daha göster- miştir ki; devrimin zafere ulaşması için halk kitlelerinin örgütlenmesine, silah- lanmasına önderlik edecek, bütün kendili- ğinden mücadelelere yol gösterecek, bütün mücadeleleri bir

hedefe hakim sınıfların iktidarını yıkmak; on- ların devletini parçalamak, yerine işçi sını- fı önderliğinde halk iktidarını kurmak hedefi- ne yöneltecek bir kurmay heyetine ihtiyaç var- dır. Devrimin başarıya ulaşması için, halk yı- gınları içinde yaygın olan hayalci, yanlış dü- şünceler yıkılmak, oportünizmin, revizyoniz- min, reformizmin etkisi yıkılmak zorundadır. Bütün bunları yapacak bir tek teşkilat vardır. O da işçi sınıfının öncü biliniyle, Marksizm Leninizm silahı ile donanmış partimiz TKP/ML dir.

Hakim sınıfların faşist cuntası, bugün bü- tün devrimci teşkilatlara bu arada özellikle, partimize saldırmaktadır. Onlar öncelikle halkın en ileri kesimlerini örgütlemiş olan devrimci örgütleri, bu arada özellikle de par- timizi çökertmek istiyorlar. Onların bu heves- leri kursaklarında kalacaktır. Partimiz yaptı- ğı hatalardan sürekli öğrenerek, hatalarını a- şarak gelişecek, güçlenecektir. Partimiz yara- larını saracak, üzerine aldığı şanlı görevi mutlaka yerine getirecektir. Bundan kimsenin kuşkusu olmasın !

Çeşitli milliyetlerden yigit halkımız, sö- zümüz sizedir ! 12 Eylül devrim açısından ge- çici bir yenilgidir. Hakim sınıflar bütün has- setli ve sağlam görüşlerine rağmen, gerçekte

Devamı 4. sayfa

EVVEL ZAMAN İÇİNDE

ON YIL' DA 41 KAT ARTMIŞ

Ferit ONGÖREN

İki yıl öncesinden bir haber 1979 bütçesi 396 milyar ile bağ- lanınca bütçenin 10 yılda 12 kat arttığı haber olmuş. Bu hızla şiş- me enflasyona bağlanmış. Doğ- rudur. 1981 yılı bütçesi 1 tril- yon 582 milyar olarak bağlanın- ca bir hesap daha yaptık. 1971 den 1981'e tam 41 kat artmış. 1971'de bütçemiz sadece 38 mil- yarmış. Konumuz bütçe değil enflasyonun ne amansız bir bo- yuta ulaştığını bu rakamlar çok açık biçimde gösteriyor.

İşte bazı bütçe rakamları, büt- çemiz ilk kez beş yıl önce 100 milyarı aşmış. Beş yıl sonra ge- lecek yılın bütçesi 1 trilyonu aşı- yor ve bir buçuk trilyonu geçi- yor.

1980 yılının bütçesi 770 mil- yar. 1981 yılındaki artış ise 812 milyar liradır. Yani Cumhuriyet tarihinde ilk kez enflasyon dev- let bütçemizi aşmış bulunuyor. Bu ekonomi bakımından bütün çanların çalması demektir. Dev- let, kamu sektörü, özel sektör, her aile çok çok büyük bir tasar-

rufa ve ekonomik disipline gir- melidir. Eski alışkanlıkları, bürokratik engellemeleri bir ya- na bırakıp, herkes el ele vererek bu ekonomik yangını söndür- meye koşmalıdır. Yoksa matema- tikteki rakamlar bitecek gibi görünüyor.

Hakim sınıflar ekonomik çöküntülerini kendi ağızlarıyla itiraf ediyorlar !

MARKSİZM-LENİNİZM'İN KISTASLARI

"Marksizm-Leninizm'in kıstasları" dizisi nin son bölümü bu sayıda yayınlanmaktadır. Geçen sayımızda proletarya diktatörlüğü öğretisi konusundaki tavır üzerinde durulmuştu. Bu sayıda son iki bölüm olan; proletarya partisi ile ilgili öğretinin kabulü veya reddi ve ulusal sorun konusundaki tavır incelenecektir.

Marksizm-Leninizm'in en temel kıstaslarından biri olan proletarya diktatörlüğü öğretisi konusu ile doğrudan bağlantılı olan bir diğer kıstas da;

Proletarya partisiyle ilgili öğretinin kabulü veya reddidir:

Proleter devriminin ve proletarya diktatörlüğünün aracı, proletaryanın Marksizm-Leninizm silahı ile donanmış öncü partisidir. Proletarya partisi;

a) Proletaryanın devrim bilimini kendine klavuz edinmiş, devrimin kanunlarını kavramış, geri bilinçli kitleye doğru düşünceleri götürür, proletaryanın en bilinçli, en fedakar, öncü nitelikteki unsurlarını içinde barındıran işçi sınıfının öncü örgütüdür.

b) Proletarya partisi, işçi sınıfını ve tüm emekçileri kendi önderliğinde birleştiren işçi sınıfı ve emekçilerle iç içe olan bir örgüttür.

Proletarya partisi çeşitli şekillerde, işçi sınıfının ve emekçilerin tüm örgütlerine de yol gösteren, işçi sınıfı örgütlerinin en yüksek biçimidir. Proletarya partisi kesinlikle kendini sınıf yerine koymaz, sınıfından kopmaz. İşçi sınıfından ve emekçilerden bağımsız, onlara rağmen ve onlara karşı hareket eden bir parti proletarya partisi olamaz.

Proletarya partisi demokratik-merkeziyetçilik ilkelerini kendine örgütsel işleyiş ilkesi olarak kabul eder.

Proletarya partisi, kendi içinde de, dışta da mücadelelerinin bir yansıması olan ideolojik mücadeleyi sürdürür. Hem kendi dışındaki oportünizme, hem de kendi içindeki oportünist sapmalara karşı amansız bir ideolojik mücadele yürütür. Proletarya partisi oportünistleri ve oportünist düşünceleri kendi içinden mücadele ile tasfiye ederek oportünizmden arınarak gelişir, güçlenir.

Bütün bunlar, Marksizm-Leninizm'in parti öğretisinin en temel ilkeleridir. Revizyonistler bu ilkeleri çok yönlü tahrif etmektedirler. Bugün özellikle "demokratik merkeziyetçilik" ilkesinin bürokratlaşmanın temeli olduğu konusundaki safsata burjuva çevreleri içinde moda olan bir görüştür.

Proletarya partisi içinde ideolojik mücadele ilkesi konusunda da yanlış anlayışlar oldukça yaygındır. Arnavutluk Emek Partisinin, başını çektiği yeni oportünist akım "parti içinde hiç bir zaman iki çizgi olamaz" şeklindeki bir yaklaşımla, ideolojik mücadele ile

idari-tedbirleri aynılaştırmakta, yer yer idari tedbiri her şey görmektedirler. Uygulanmaları bu yöndedir.

Çin Komünist Partisi ise bir dönem parti içindeki ideolojik mücadele ilkesiyle "parti içinde iki çizginin mücadelesi"ni eşitleme şeklinde bir eğilim taşımıştır. Mesela bu Çin Komünist Partisinin 10.kongresinde kabul edilen tüzükte açıkça görülebilir. Çin Komünist Partisinin iki çizginin mücadelesinden anladığı, parti içinde burjuva ve proleter ideolojisinin mücadelesinin yasal olduğu değildir. O bunun ötesinde bu mücadelenin "iki çizgi", proleter çizgi ile burjuva çizgisi arasında mücadelenin yasal olduğu şeklinde bir görüştür. Bu anlayış doğru değildir. Yasal olan parti içindeki ideolojik mücadeledir. Bunun iki çizginin mücadelesine dönüşüp dönüşmemesi objektif ve subjektif bir dizi etmene bağlıdır.

Ulusal sorun konusunda tavır:

Marksizm-Leninizmi revizyonizmden ayıran temel kıstaslardan biri de, ulusal sorun konusundaki tavidir. Bu konuda da bir kaç mesele vardır:

Bugün dünyada hala bir dizi çok uluslu devlet vardır. Bu devletlerin kendi içinde askin olan ulus, hakim durumda olmayan ulus veya ulusal azınlıklar üzerinde milli baskı uygulamakta, "devletin ve milletin bölünmezliği" propagandası ile devlet kurumu vb. bir dizi imtiyazını korumaktadır. Bu gibi ülkelerde milli sorunda ezen ve ezilen ulus komünistleri açısından görevler değişiktir. Bu konuda ikili bir görev söz konusudur.

Ezen ulusun komünistleri ezen ulus şövenizmine karşı mücadeleyi esas almak; ve ezilen ulusun kendi kaderini tayin hakkını kayıtsız koşulsuz savunmak, propagandada ayrılmaz hakkının propagandasına ağırlık vermek zorundadırlar.

Ezilen ulusun komünistleri ise, kendi uluslarının milliyetçiliğine karşı mücadeleyi öne almak ve propagandada her milliyetten emekçilerin aynı devlet içinde özgür birliğine ağırlık vermek zorundadırlar. Ezen ve ezilen ulus komünistleri için her milliyetten sınıf bilinçli proletaryanın ortak sınıf örgütleri içinde örgütlenmesinin propagandasını yapmak ve bu yönde çalışmak ortak görevidir.

Soruna bu ilkeler açısından yaklaşıldığında, bugün kendilerine "Kürt komünistleri" diyen bir dizi teşkilatın komünist değil, Kürt milliyetçisi bir çizgi izledikleri görülür.

b) Emperyalizm çağında ulusal sorun, tek tek ülkelerdeki bir iç sorun olmaktan çıkarak dünyanın ezen emperyalist uluslar, ezilen yarı-sömürge ülke ulusları şeklinde ikiye bölünmesiyle emperyalizme karşı mücadelenin genel bir sorunu haline gelmiştir. Burda da yine em

peryalist ülkeler komünistleriyle ezilen, sömürülen ülkelerin komünistleri açısından, iki li bir görev sözkonusudur.

Emperyalist ülkelerde komünistlerin görevi öncelikle "kendi" emperyalist burjuvazileri nin ezdiği ve sömündüğü ülkelerdeki Demokra - tik Halk Devrimini, ulusal ve sosyal devrim mücadelesini desteklemek; ayrılığın propaganda sını yapmaktır.

Emperyalizme bağımlı ülkelerde komünistle rin görevi ise; ülkeyi ezen emperyalist burju vazi ile, emperyalist ülkelerdeki proletarya ve emekçiler arasındaki ayrışın net bir şekil de ortaya koymak, ulusal kurtuluş mücadelesi içinde de gerici milliyetçiliğe karşı mücade le etmektir.

Her emperyalist ülkelerin komünistleri her de emperyalizme bağlı ülkelerin komünistleri açısından görev, uluslararası proletarya ile ezilen halkların sarsılmaz ittifakını sağlama ya çalışmaktır.

Proleter dünya devrimi, ancak emperyalist ülkelerdeki sosyalist devrimlerle, emperyaliz me bağımlı ülkelerde Demokratik Halk Devrimi nin ittifakının sağlanması ile zafere erebi lir. Bu ittifakın sağlanması ise ancak karşılıklı güven, görevlerin kavranması temelinde olabilir.

e) Ulusal sorun emperyalizm ve proleter devrimleri çağında, proleter dünya devriminin bir sorunu haline gelmiştir. Ulusal kurtuluş mücadeleleri, genel planda burjuva demokratik dünya devriminin bir parçası olmaktan çıkıp, proleter dünya devriminin önemli bir parçası

Baştarafı 2.sayfada
güçsüzdürler. Kofturlar. Gerçekte güçlü olan lar biz halk yığınlarıyız. Yeter ki yenilgi lerden yılmayalım. Yeter ki bozguncuları ih barcılarını aramızda yaşatmayalım. Yeter ki ha talardan öğrenelim. Yeter ki örgütlenelim, si lahlanalım ! Yürüyelim sömürünün ve zulümün üstüne !

haline gelmiştir. Her milli hareketin enter nasyonel proletarya tarafından (tek tek ülke lerde de proletarya tarafından) mutlaka des teklenmesi diye bir sorun yoktur. Proletarya ulusal soruna proleter dünya devriminin çıkar ları açısından yaklaşır ve proleter dünya dev rimine hizmet eden, emperyalizmi sayıflatan milli devrimci hareketleri destekler, emperya lismi milli hareket adınagüçlendiren hareket leri ise desteklemez.

Partimiz Merkez Komitesinin görüşüne göre Marksizm-Leninizmin kıstasları olarak veri len yedi kıstas bugün Marksizm-Leninizm ile revizyonizmi birbirinden ayırtetmek için kullanılabilecek en temel kıstaslardır. Bu nun yanında daha bir dizi bu kadar önemli ol mayan kıstaslar da sayılabilir. Sayılan ye di kıstas aslında "proletarya diktatörlüğü, proletarya partisi, ve sınıf mücadelesi" ko nularının açılmış şeklidir.

Daha önce Marksist-Leninist olan bir par ti veya kişi ancak bu yedi noktanın herhan gi birinde (veya birkaçında) çizgi teşkil den, sistemli sapma içinde bulunuyorsa, buna karşı mücadele ile bunun düzeltilmesi imkanı ortadan kalkmış ise, anti-Marksist-Leninist olarak değerlendirilmelidir. Daha önce Marks ist-Leninist olan bir parti veya kişinin de gerlendirilmesinde özellikle Marksizm-Lenin izmin metodu konusundaki tavrı çok önemli bir rol oynar. Çünkü metod konusunda tavır, gelişme yönü, düzelmenin mümkün olup olmad ığı konusunda bize fikir verebilir.

ZİNCİRLERİMİZDEN BAŞKA KAYBEDECEĞİMİZ BİR ŞEY YOKTUR !

KAZANACAĞIMIZ KOSKOCA SÖMÜRÜSÜZ, GÜZEL BİR DÜNYA VARDIR !

KOMPRADOR PATRON AĞA DEVLETİNİ YIKACAĞIZ

HAİK İKTİDARINI KURACAĞIZ !

5.12.1980